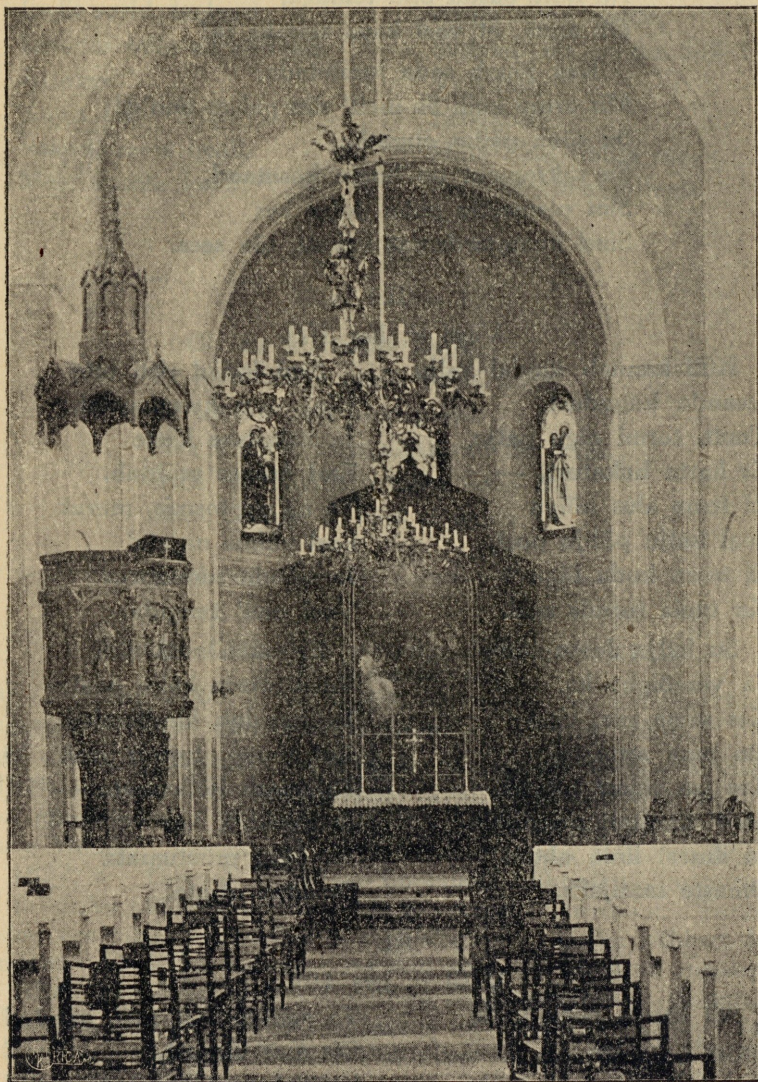

Tartu Ülikooli kiriku pühitsemise 70. a. mälestuspäeva jumalateenistuse laulud,

septuagesimae pühapäeval 1930. a.

1860—1930.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

657365544

I.

Viisil P. lisa 63.

Nüüd rõõmupäev on kätte tulnud,
 Mil meie Sinu heldust kiidame,
 Et Sa meil', Issand, kaitsjaks olnud
 Ja pühakoda hoidnud heldeste.
 Nii mitu aastat olid temaga,
 Oh anna, et veel kaua seisaks ta!

Kes jõuab seda kuulutada,
 Mis armu kõik Sa meil' siin paigas ann'd!
 Su sõna näitas elurada,
 Su sakrament on hinge kosutand,
 Siin oleme Su püha palge ees
 Sind kummardamas vaimu, tõe sees.

II.

Viisil P. lisa 109.

Küll kannab kindel kalju
 Issanda kogudust,
 Tuult, tormi olgu palju,
 Et karta hukatust, —
 Ei tema alus kõigu
 Seal kalju põhja peal,
 Ei tema koda liigu
 Ka tuule tormis seal.

Su kalju Jeesu sõna
 Ja vereõigus ka,
 Kes sama eile, täna
 On oma armuga,
 Kes Isa sülest tulnud
 Meil' vaestel' peastijaks
 Ja ilmast ilma olnud
 Omaste saatijaks.

Seal kaljul risti ette
 Hing' usus kummardab
 Ja halastuse kätte
 End kõiges usaldab.
 Ta na'ale tormis, marus
 End võime najata'
 Ja nõnda surmaorus
 Veel elul' tungida.

Ei maha seda risti
 Vaen murra kalju peal:
 Ta juurdub kindlamisti
 Just tuules, tormis seal.
 Ta seisab kõikumata —
 Ja ristikirik ka;
 Ta põhi muutumata
 On ilma otsata.

III.

Viisil P. lisa 109.

Nii kanna püha kalju
 Issanda kirikut,
 Ja kui ka vaen nii valju
 Ta vastu tõusenud, —

Ta seisab, sest tall' pandud
 On alus ülevast,
 Krist Jeesus, kes meil antud
 Kui Jumal Jumalast.

IV.

Viisil P. 334.

Ligidal on Jumal!
 Keerubimid kiitvad,
 Seeravimid maha heitvad.
 Püha, püha, püha!
 Inglikoorid laulvad,
 Lauldes talle au andvad.
 Armuga
 Kuule ka,
 Issand, meie heali,
 Meie vaeste keeli!

Minu sisse tule,
 Vaim, ja tee mind pühaks,
 Taeva Isa pühaks kojaks.
 Ei Sa pole kaugel!
 Armu anna mulle,
 Südamel siis annan Sulle!
 Valvates,
 Hingates
 Hing Sind tunda saagu,
 Ja Sind kummardagu!

V.

Viisil P. lisa 63.

Oh ole koguduse kalju,
 Et ta ei kõigu tuule, tormi käes,
 Et tõmba oma järel palju,
 Kes kindlas usus võitlevad Su väes.
 Meil' usujulgust, rõõmu anna Sa
 Sind tänada ja kiita lõpmata.

Tartu Ülikooli evang.-lut. usu kirik

H. B. Rahamägi.

pühitseti 12. veebr. 1860. a. (u. k. j.), 9. pühap. e. Kristuse ülest. püha (septuagesimae), kuna nurgakivi panemine oli 7. sept. 1856.

Juba 1803. a. kavatsetakse ehitada osa Toome varemeid Ülikooli kirikuks; 1820. a. peale kestavad nõupidamised selles suunas edasi tollekordse kuraatori ettepanekul. 1836. a. alates mõeldakse uue kiriku ehitamisele praegusele kohale. Lõpulik plaan, ülikooli arhitekti Rathausi poolt, kinnitatakse 1852. a. Ülikooli koguduse õpetajaks Ülikooli kiriku nurgakivi panemisel ja kiriku pühitsemisel oli prof. dr. Arnold Christiani. Tervitusekõne kiriku ukse ees pidas praost Adalbert Willigerode, kiriku pühitses kindralsuperintendent. Orel, 32 helisevat registrit suur, oli ehitatud meistri Kessleri poolt. Altari värvilised aknad koguduse poolt annetatud; pahemal Johannes ja Peetrus, paremal Paulus ja Markus Albert Düreri, keskel ülestõusnud Issand Hemlingi originaali järel. Altaripiltideks olid: koopia Murillo tööst Kristus kibuvitsakrooniga ja naised Jeesuse haul, Fra Angelico freskomaali koopia Markuse kloostrist Florensis. Pühitsemise pühapäeval ordineeriti

I.

Viisil P. lisa 63.

Nüüd rõõmupäev on kätte tulnud,
 Mil meie Sinu heldust kiidame,
 Et Sa meil', Issand, kaitsjaks olnud
 Ja pühakoda hoidnud heldeste.
 Nii mitu aastat olid temaga,
 Oh anna, et veel kaua seisaks ta!

Kes jõuab seda kuulutada,
 Mis armu kõik Sa meil' siin paigas ann'd!
 Su sõna näitas elurada,
 Su sakrament on hinge kosutand,
 Siin oleme Su püha palge ees
 Sind kummardamas vaimu, tõe sees.

II.

Viisil P. lisa 109.

Küll kannab kindel kalju	Seal kaljul risti ette
Issanda kogudust,	Hing usus kummardab
Tuult, tormi olgu palju,	Ja halastuse kätte
Et karta hukatust, —	End kõiges usaldab.
Ei tema alus kõigu	Ta na'ale tormis, marus
Seal kalju põhja peal,	End võime najata'
Ei tema koda liigu	Ja nõnda surmaorus
Ka tuule tormis seal.	Veel elul' tungida.
Su kalju Jeesu sõna	Ei maha seda risti
Ja vereõigus ka,	Vaen murra kalju peal:
Kes sama eile, täna	Ta juurdub kindlamisti
On oma armuga,	Just tuules, tormis seal.
Kes Isa sülest tulnud	Ta seisab kõikumata —
Meil' vaestel' peastijaks	Ja ristikirik ka;
Ja ilmast ilma olnud	Ta põhi muutumata
Omaste saatijaks.	On ilma otsata.

III.

Viisil P. lisa 109.

Nii kannu püha kalju	Ta seisab, sest tall' pandud
Issanda kirikut,	On alus ülevast,
Ja kui ka vaen nii valju	Krist Jeesus, kes meil antud
Ta vastu tõusenud, —	Kui Jumal Jumalast.

IV.

Viisil P. 334.

Ligidal on Jumal!
 Keerubimid kiitvad,
 Seeravimid maha heitvad.
 Püha, püha, püha!
 Inglikoorid laulvad,
 Lauldes talle au andvad.
 Armuga
 Kuule ka,
 Issand, meie heali,
 Meie vaeste keeli!

Minu sisse tule,
 Vaim, ja tee mind pühaks,
 Taeva Isa pühaks kojaks.
 Ei Sa pole kaugel!
 Armu anna mulle,
 Südame siis annan Sulle!
 Valvates,
 Hingates
 Hing Sind tunda saagu,
 Ja Sind kummardagu!

V.

Viisil P. lisa 63.

Oh ole koguduse kalju,
 Et ta ei kõigu tuule, tormi käes,
 Et tõmba oma järel palju,
 Kes kindlas usus võitlevad Su väes.
 Meil' usujulgust, rõõmu anna Sa
 Sind tänada ja kiita lõpmata.

Tartu Ülikooli evang.-lut. usu kirik

H. B. Rahamuus.

pühitseti 12. veebr. 1860. a. (u. k. j.), 9. pühap. e. Kristuse ülest. püha (septuagesimae), kuna nurgakivi panemine oli 7. sept. 1856.

Juba 1803. a. kavatsetakse ehitada osa Toome varemeid Ülikooli kirikuks; 1820. a. peale kestavad nõupidamised selles suunas edasi tollekordse kuraatori ettepanekul. 1836. a. alates mõeldakse uue kiriku ehitamisele praegusele kohale. Lõpulik plaan, ülikooli arhitekti Rathausi poolt, kinnitatakse 1852. a. Ülikooli koguduse õpetajaks Ülikooli kiriku nurgakivi panemisel ja kiriku pühitsemisel oli prof. dr. Arnold Christiani. Tervitusekõne kiriku ukse ees pidas praost Adalbert Willigerode, kiriku pühitses kindralsuperintendent. Orel, 32 helisevat registrit suur, oli ehitatud meistri Kessleri poolt. Altari värvilised aknad koguduse poolt annetatud; pahemal Johannes ja Peetrus, paremal Paulus ja Markus Albert Düreri, keskel ülestõusnud Issand Hemlingi originaali järel. Altaripiltideks olid: koopia Murillo tööst Kristus kibuvitsakrooniga ja naised Jeesuse haul, Fra Angelico freskomaali koopias Markuse kloostri Florenzis. Pühitsemise pühapäeval ordineeriti

ka üks kandidaat, nimelt W. Bergwitz, õpetaja-ametisse. Pärast pidulikku toimingut helistati esmakordselt kiriku kellasad, mis pealkirju kannavad: „Üks kindel linn ja varjupaik, on meie Jumal taevas“ ja: „Au kiitus olgu igavest, kolmainu Jumalale“ (saksa keeles).

Pärastpoole, 1868. a., ehitatakse uus kantsel ja altar. Iseäranis prof. dr. Th. Harnack hoolitseb selle eest. Kantsel saab Kristuse ja 4 apostli kujud. 1894. a. kingib prof. proua Hagen-Schwarz oma maalitud „Kristus ristil“ altari-pildina Murillo koopia asemele, mis annetati Polotski ev.-lut. usu kirikule.

Kirik saab pärast oreli ümberehitamist a. 1910 uue oreli 1926. a. (ehitaja H. Kolbe). Viimast korda aastal 1925 remonteeriti kirik põhjalikult. Ka sai ta korraliku elektrivalgustuse.

Üksikud koguduse liikmed on annetanud nii mõndagi väärtuslist asja kirikule (katted, armulauariistad, jne.). Hiljuti veel muretseti kirikule üksikutest annetest ja sissetulekutest ametitalitustelt suurem vaip.

Olgu sulle, Ülikooli kogudus, sinu väikene aga armas kirik pühaks paigaks, kus sina Jumala sõnast ammutad jõudu eluks ja armu öndsuseks.

